

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ (Μτθ. α' 1-25)
24 Δεκεμβρίου 2023**

Ἡ ἀναμονὴ τῶν Χριστουγέννων κυριαρχεῖ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στὴν ἀτμόσφαιρα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Εἶναι ἀλήθεια, ὡστόσο, ὅτι ἔχει δημιουργηθεῖ ἀρκετὴ σύγχυση γύρω ἀπ' τὸ περιεχόμενο αὐτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ κυρίως γύρω ἀπ' τὸν τρόπο τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἀφιερῶσει τὶς δύο τελευταῖες Κυριακὲς πρὶν ἀπ' τὰ Χριστουγεννα στοὺς προγόνους τοῦ Κυρίου ἀπ' τὸν χῶρο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς παρελαύνει ἕνας μεγάλος κατάλο-γος ὀνομάτων, τὸν ὁποῖο ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος παραθέτει στὴν ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου του. Ἴσως πολλοὶ νὰ δυσανασχέτησαν κατὰ τὴν ἀκρόαση τῆς περικοπῆς καὶ νὰ ἀναρωτήθηκαν γιὰ ποιοῦ λόγου ἐπιλέχθηκε αὐτὸ τὸ κείμενο, τὸ ὁποῖο (τουλάχιστον ἐκ πρώτης ὄψεως) δὲν φαίνεται νὰ προσφέρει κάτι οὐσιαστικὸ καὶ ἐποικοδομητικὸ στὴν δική μας προετοιμασία γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῶν Χριστουγέννων.

Ἐπῆρχε συνήθεια στοὺς Ἑβραίους νὰ διατηροῦν γενεαλογικοὺς καταλόγους, ὥστε νὰ ἀποδεικνύεται ἡ βιολογικὴ τους συγγένεια μὲ τὶς μεγάλες ἱστορικὲς μορφὲς τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιβεβαιώνεται ἡ ἱστορικὴ συνέχεια τοῦ ἔθνους τους, μέσα ἀπ' τὶς πολλὲς καὶ ποικίλες ἱστορικὲς δοκιμασίες καὶ περιπέτειές τους. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἀπευθύνεται σὲ χριστιανοὺς τῆς πρώτης Ἐκκλησίας μὲ ἰουδαϊκὴ καταγωγή. Ἐπομένως, γνώριζαν πολὺ καλά ὅτι ὁ ἐκλεκτὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ (ὁ Μεσσίας) θὰ ἦταν ἀπ' τὸν δικό τους λαὸ (ἀπόγονος τοῦ γενάρχη τους Ἀβραάμ), ἀλλὰ καὶ διάδοχος τοῦ βασιλέως καὶ προφήτου Δαβὶδ. Ὁ Ματθαῖος, ἤδη ἀπ' τὸ πρῶτο κεφάλαιο τοῦ εὐαγγελίου του, ὅπως ἀκούσαμε σήμερα, ἐπιβεβαιώνει ὅτι στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅλες αὐτὲς οἱ προσδοκίαι τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ πραγματοποιήθηκαν καὶ ὅλες οἱ σχετικὲς προφητεῖες ἐκπληρώθηκαν.

Στοὺς καταλόγους αὐτοὺς περιλαμβάνονταν ἀποκλειστικῶς ὀνόματα ἀνδρῶν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος μᾶς παραθέτει τὸ γενεαλογικὸ δένδρο τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ. Μὲ τὰ δεδομένα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅταν κάποιος ἀνελάμβανε τὴν κηδεμονία, δηλαδὴ γινόταν θετὸς πατέρας ἐνὸς παιδιοῦ, τὸ παιδὶ ἐκεῖνο ἐνσωματωνόταν αὐτοδικαίως στὸ γενεαλογικὸ δέντρο τῆς οἰκογενείας τοῦ θετοῦ πατέρα του. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ὅμως, ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, ὅπως ἀκούσαμε προηγουμένως, ὅταν φθάνει στὸν Ἰωσήφ, διακόπτει τὴν σειρά

τῆς γενεαλογίας καὶ πολὺ χαρακτηριστικὰ προσθέτει: «τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός». Καὶ στὴν συνέχεια, στοὺς τελευταίους δηλαδὴ στίχους τῆς σημερινῆς ἐκτεταμένης περικοπῆς, διηγεῖται πρὸ συγκεκριμένα τοὺς δισταγμοὺς τοῦ Ἰωσήφ μπροστὰ στὸ μυστήριο τῆς παρθενικῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ Κύριος, γιὰ νὰ ἔλθει στὸν δικό μας κόσμος, ἐπέλεξε ἓνα συγκεκριμένο ἔθνος καὶ βρέθηκε μέσα σὲ μία συγκεκριμένη οἰκογένεια. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν καὶ Θεός, γεννήθηκε «ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου». Κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως, ἴσχυσαν καὶ γι' Αὐτὸν οἱ συνηθισμένοι κανόνες τῆς ζωῆς καὶ κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων.

Μία ἄλλη (ἄρκετὰ περίεργη) ἐξαίρεση στὸν προαναγνωσθέντα γενεαλογικὸ κατάλογο, εἶναι ὅτι ἀναφέρονται καὶ τὰ ὀνόματα τεσσάρων γυναικῶν: τῆς Θάμαρ, τῆς Ραάβ, τῆς Ροῦθ καὶ τῆς Βηρσαβεέ. Μᾶς ἐκπλήσσει τὸ γεγονός ὅτι οἱ γυναῖκες αὐτὲς περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο τῶν προγόνων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃν καὶ ἔχουν βεβαρημένο ἁμαρτωλὸ παρελθόν. Ὁ εὐαγγελιστὴς ἔκρινε ὅτι ἄξιζε νὰ τίς ἀναφέρει, ἐπειδὴ συνέβαλαν μὲ τὸν τρόπο τους στὴν προώθηση τοῦ σχεδίου τῆς θείας Οἰκονομίας. Ἡ μία ἀπ' αὐτὲς, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ πόρνη Ραάβ ζοῦσε στὴν Ἰεριχώ καὶ διευκόλυνε τοὺς ἰσραηλίτες νὰ κυριεύσουν τὴν πόλη καὶ νὰ εἰσέλθουν στὴν Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Οἱ ἰσραηλίτες, οἱ ὁποῖοι πολιορκοῦσαν τὴν πόλη γιὰ πολλοὺς μῆνες χωρὶς ἀποτέλεσμα, ἔστειλαν κατασκόπους μέσα στὴν πόλη. Αὐτοὺς ὑποδέχθηκε καὶ ἀπέκρυψε ἡ γυναῖκα αὐτή, ἡ ὁποία ἔλαβε τὴν διαβεβαίωση ὅτι δὲν θὰ κινδυνεύσει ἡ ζωὴ της ἀπ' τοὺς κατακτητὲς. Εἶναι σαφὲς ὅτι καταδέχεται ὁ Θεὸς νὰ ἔχει συγγενεῖς ἀνθρώπους ἁμαρτωλοῦς, ὅπως ἄλλωστε τέτοιοι ἦταν καὶ οἱ δικοὶ μας πρόγονοι.

Μία δευτέρη προσεκτικὴ παρατήρηση δείχνει ὅτι καὶ οἱ τέσσερις αὐτὲς γυναῖκες δὲν εἶχαν ἰουδαϊκὴ καταγωγή, ἀλλὰ προέρχονταν ἀπ' τὸν ἰουδαϊκὸν κόσμον. Ὁ εὐαγγελιστὴς γνωρίζει ὅτι οἱ συμπατριῶτες του εἶχαν καλλιεργήσει τὴν ἀντίληψη ὅτι τὸ δικὸν τους ἔθνος εἶναι ἀνώτερο ἀπ' τὰ ἄλλα ἔθνη. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ὅχι μόνο θὰ ἦταν δικός τους, ἀλλὰ καὶ θὰ πραγματοποιοῦσε τὴν παγκόσμια κυριαρχία τοῦ ἔθνους τους. Ὁ εὐαγγελιστὴς, ἤδη ἀπ' τὴν πρώτη σελίδα τοῦ κειμένου του, ὑπαινίσσεται ὅτι στὴν γέννηση τοῦ Μεσσία συνέβαλαν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι, μὲ διαφορετικὴ καταγωγή. Ἐπομένως, ὁ Ἐρχόμενος καὶ Ἀναμενόμενος ἀπευθύνεται σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὄχι μόνο στοὺς Ἰουδαίους.

Ἀκούσαμε σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τὸ πρῶτο κεφάλαιο τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὁ Κύριος ἦλθε στὸν κόσμον μέσα σὲ ἓνα συγκεκριμένο ἔθνος καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ ἔθνος τους κάποιοι ἄνθρωποι ἀπετέλεσαν τοὺς συγγενεῖς Του. Ὡστόσο, μὲ τὴν ἐνανθρώπισή Του δημιουργεῖ μιὰ νέα συγγένεια, στὴν ὁποία ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνταχθοῦν. Εἶθε νὰ ἀποκτήσουμε καὶ ἐμεῖς τίς προϋποθέσεις, γιὰ νὰ ἐνταχθοῦμε σὲ αὐτήν.

π. N.H

[dkpdf-button]